

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110246712
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1110246712.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Zuzany Mališovej v právnej veci navrhovateľky: M. B., bytom G. XX, Z., zastúpenej JUDr. Michaelou Kajabovou, advokátkou, Kpt. Rašu 4, Bratislava, proti odporcovi: F. V., bytom M. XX, Z., o určenie otcovstva k maloletému Šimonovi Pékovi, nar. 7.1.2010, zastúpenému kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/216/2010-95, zo dňa 13.3.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti uloženia povinnosti platiť výživné na mal. Šimona vo výške 130 eur mesačne od 7.1.2010, v časti možnosti zaplataenia zročného výživného v splátkach a v časti náhrady trov konania navrhovateľky **p o t v r d z u j e .**

V časti uloženia povinnosti zaplatiť štátu trovy konania vo výške 515,36 eura napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e .**

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania 67,70 eura titulom trov právneho zastúpenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že otcom mal. O. je odporca, pričom maloletého zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok bude navrhovateľka. Ďalej uložil odporcovi povinnosť platiť výživné na mal. O. vo výške 130 eur mesačne a to od 7.1.2010, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc právoplatnosťou rozsudku a zároveň povolil odporcovi zročné výživné za obdobie od X.X.XXXX do 28.2.2013 vo výške 4.940 eur splácať po 50 eur mesačne, spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke trovy konania 266,84 eura a zaviazal ho tiež na zaplataenie trov konania štátu 515,36 eura.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd určil, že otcom mal. O. je odporca a upravil práva a povinnosti k mal. O. tak, aby bol zverený do jej osobnej starostlivosti, pričom ona bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok; žiadala zaviazat odporcu na platenie výživného vo výške XXX eur mesačne; úpravu styku nežiadala, nakoľko odporca v danej dobe nejavil žiadny záujem o maloletého. Z vykonaného znaleckého dokazovania znalcom z odboru genetika, odvetvie analýza DNA, zistil, že na základe súčasných poznatkov genetiky nemožno vylúčiť otcovstvo odporcu voči mal. O.. Pravdepodobnosť jeho otcovstva má číselnú hodnotu 99,999980 %, preto vychádzajúc zo súčasného stavu poznatkov v odbore genetiky pokladal otcovstvo odporcu voči mal. O. za prakticky dokázané s vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť

s istotou a preto v zmysle § 94 ods. 1, 2 Zákona o rodine určil odporcu za otca mal. O.. Pri rozhodovaní o zverení mal. O. do osobnej starostlivosti navrhovateľky v zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine prihliadol na skutočnosť, že navrhovateľka sa o mal. O. od narodenia starala sama bez pomoci odporcu. Zohľadnil nízky vek maloletého, osobnú starostlivosť navrhovateľky o maloletého, vyjadrenie kolízneho opatrovníka a skutočnosť, že odporca v danej dobe o maloletého nejavil žiaden záujem. S poukazom na tieto skutočnosti zveril mal. O. do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá ho zároveň mala zastupovať a spravovať jeho majetok. Výživné vo výške XXX eur považoval za primerané momentálnym potrebám mal. O. a zárobkovým možnostiam oboch rodičov. Výdavky na mal. O. navrhovateľka vyčíslila ako opakujúce sa mesačné náklady sumou 280 eur mesačne, pričom po ukončení rodičovskej dovolenky nastúpila opäť do pracovného pomeru ako zdravotná sestra v Nemocnici sv. H. a Metoda a jej priemerný mesačný príjem predstavuje čiastku 845 eur netto; žiadny nehnuteľný majetok ani hnutel'ny majetok väčšej hodnoty nevlastní. Odporca napriek výzve svoje zárobkové ani majetkové pomery neoznámil, pričom tieto neboli známe ani navrhovateľke a preto súd prvého stupňa s poukazom na § 63 ods. 1 Zák. o rodine, podľa ktorého dochádza k preneseniu povinnosti tvrdenia a dôkazného bremena na povinného, mal za to, že príjem odporcu je 20 - násobok sumy životného minima (t.j. 194,58 eura x 20), teda 3.891,60 eura mesačne. Konštatoval, že odporca doposiaľ neprispieval na maloletého žiadnym spôsobom. Na základe vyššie uvedeného ustálil vyživovaciú povinnosť odporcu na mal. O. s poukazom na § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1 a § 75 ods. 1, 2 Zák. o rodine sumou XXX eur mesačne od narodenia dieťaťa, pričom prihliadol na osobnú starostlivosť navrhovateľky o maloletého a na to, že je tiež k maloletému výživou povinná. Vyčíslené zročné výživné povolil v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. splácať v splátkach. Vychádzajúc zo skutočnosti, že navrhovateľka bola ochotná dohodnúť sa s odporcom na úprave styku, ale odporca o maloletého nejavil záujem, pričom navrhovateľka ani kolízna opatrovníčka nežiadali styk upraviť, súd prvého stupňa s poukazom na § 25 ods. 2 Zák. o rodine styk odporcu s mal. O. neupravil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania vo výške 266,84 eura. Odporcovi ako neúspešnému účastníkovi, u ktorého neboli splnené predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, uložil v zmysle § 148 ods. 1 O.s.p. povinnosť uhradiť štátu vzniknuté trovy vynaložené na úhradu odmeny pre znalkyňu v celkovej výške 515,36 eura.

Proti rozsudku v časti určenej výšky vyživovacej povinnosti, platenia zročného výživného, náhrady trov konania navrhovateľky a povinnosti zaplatiť štátu trovy konania podal odvolanie odporca a žiadal rozsudok v napadnutých častiach zmeniť a určiť výšku jeho vyživovacej povinnosti sumou 58,37 eura mesačne, povoliť zročné výživné splácať mesačne po 20 eur a nepriznať žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania. Odporca mal za to, že aplikácia § 63 ods. 1 Zák. o rodine, podľa ktorého ak rodič nepreukáže svoje majetkové pomery, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima (3.891,60 eura mesačne), nezodpovedá jeho mesačnému príjmu. Ďalej uviedol, že je nezamestnaný a žije so svojou matkou, bez ktorej pomoci nie je schopný kryť ani základné životné potreby, nakoľko jeho príjem je nulový, a teda z jeho strany nie je možné uhrádzať k rukám navrhovateľky sumu vo výške 180 eur (130 eur bežné výživné a 50 eur zročné výživné). Odporca poukázal na § 62 ods. 2 Zák. o rodine, podľa ktorého každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciú povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa s tým, že s ohľadom na jeho situáciu je ochotný prispievať vo vyššie uvedenom minimálnom rozsahu 58,37 eura. Túto sumu navrhol zohľadniť aj pri určení výšky zročného výživného za obdobie od narodenia mal. O. doposiaľ. Namietol, že vzhľadom na svoju finančnú situáciu nie je schopný uhradiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľky vo výške 266,84 eura a trovy štátu vo výške 515,36 eura. Jeho súčasné majetkové pomery spĺňajú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov. V tejto súvislosti žiadal, aby odvolací súd prihliadol na okolnosti hodné osobitného zreteľa, teda na jeho mimoriadne nepriaznivú finančnú situáciu a náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov konania podľa § 150 O.s.p. nepriznal.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok v napadnutých častiach potvrdiť a odporcu zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že sa stotožnila so závermi vykonaného dokazovania súdu prvého stupňa. Odporca sa počas celého konania k návrhu ani jeho prílohám písomne ani ústne nevyjadril, nariadeného pojednávania sa nikdy nezúčastnil, pritom bol na pojednávania riadne predvolaný a svoju prítomnosť neospravedlnil a nežiadal ani o ich odročenie. Podobne nikdy nepredložil údaje o svojich zárobkových a majetkových pomeroch, aj keď si výzvu súdu riadne prevzal. Mala za to, že odporca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom svojich majetkových a zárobkových pomeroch a preto súd prvého stupňa správne určil výšku mesačného a zročného výživného na mal. O., vychádzajúc z § 63 ods. 1 Zák. o rodine. Napriek tomu, že odporca v odvolaní poukázal na svoju nepriaznivú finančnú situáciu,

neuviedol žiadny objektívny dôvod, prečo nepracuje a nemá žiaden príjem. Namietla, že skutočnosť ohľadom jeho nezamestnanosti začal odporca tvrdiť až v podanom odvolaní, okrem toho neuviedol, z akého dôvodu je nezamestnaný a nepoberá žiadne dávky. Ďalej poukázala na ustálenú judikatúru (R 27/1970), podľa ktorej pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle § 96 ods. 1 Zák. o rodine (teraz § 75 ods. 1) nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. Argumentovala tým, že odporca býva v Bratislave, kde je najnižšia miera nezamestnanosti, pričom v konaní nepreukázal, že by mal zlý zdravotný stav, pre ktorý z objektívnych dôvodov nemôže pracovať alebo mal vytvorené sťažené podmienky pre výkon práce. Dôvodila ďalej, že musela predčasne ukončiť rodičovskú dovolenku, počas ktorej bola finančne podporovaná zo strany rodičov a opätovne sa vrátila do práce a preto považovala za vhodné, aby v tomto smere aj odporca ako otec vynaložil nejakú snahu zamestnať sa a zvýšil si svoje zárobkové možnosti. Mala za to, že pri určení výšky výživného súd prvého stupňa správne prihliadol aj na skutočnosť, že odporca neprispel od narodenia dieťaťa žiadnou sumou ani na prvotné výdavky na jeho výbavičku, a preto v zmysle judikatúry bolo potrebné tieto náklady „rozpustiť“ v jednotlivých mesačných príspevkoch na výživu. K odporcovej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a trov konania uviedla, že podľa jej názoru boli splnené podmienky pre priznanie náhrady trov konania pozostávajúce zo zaplatenia trov právneho zastúpenia vo výške 266,84 eura v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Odporca bol súdom prvého stupňa riadne vyzvaný na predloženie potrebných dôkazov, pričom svoju povinnosť si riadne nesplnil a vo svojom odvolaní nesplnil žiadnu podmienku vyplývajúcu z § 205a ods. 1 O.s.p., a preto by odvolací súd nemal prihliadať na dôkazy, ktoré odporca predložil v odvolaní.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v napadnutých častiach potvrdiť, nakoľko odporca nevyužil svoje právo vyjadriť sa k návrhu v dňoch, kedy boli nariadené pojednávania. Uviedol, že odporca nepreukázal zdravotnú alebo inú neschopnosť, resp. nespôsobilosť zadovážiť si dostatočný príjem na plnenie svojej vyživovacej povinnosti. Súdom určenú výšku výživného vzhľadom na vek a odôvodnené potreby mal. O. považoval za primeranú.

Odvolací súd prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pričom nebol viazaný jeho rozsahom (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p.), a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach týkajúcich sa uloženia povinnosti platiť výživné na mal. O. vo výške XXX eur mesačne od X.X.XXXX, možnosti zaplatenia ročného výživného a náhrady trov konania navrhovateľky je vecne správny a nakoľko sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.); v napadnutej časti, ktorou bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť štátu trovy konania, je rozsudok súdu prvého stupňa potrebné zrušiť. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 26.2.2015 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutých častí rozsudku odvolací súd uvádza, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti podľa § 62 ods. 1 Zák. o rodine súd vychádza z odôvodnených potrieb dieťaťa, ktoré sú rôzne vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy a pod. Zároveň vychádza aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, pričom zisťuje ich skutočné príjmy a podklady odôvodňujúce záver, že tieto dosahované príjmy zodpovedajú ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam ich uplatnenia. Prihliada pritom aj na celkové majetkové pomery oboch rodičov, pričom neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Dieťa má pritom právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zák. o rodine).

Súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu mal. O. sumou XXX eur mesačne. Pri určení výživného prihliadol v súlade s § 75 ods. 1 Zák. o rodine na odôvodnené potreby maloletého a na možnosti, schopnosti a majetkové pomery účastníkov. Pri uvedení právneho posúdenia veci súd prvého stupňa vychádzal z § 63 ods. 1 Zák. o rodine, pričom v odôvodnení uviedol, že podľa cit. ustanovenia zákona dochádza k preneseniu povinnosti tvrdenia a dôkazného bremena na povinného rodiča, ktorý má v súvislosti s preukázaním vlastných príjmov dve dôležité povinnosti a to: 1/ povinnosť predložiť doklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a 2/ povinnosť sprístupniť údaje, inak chránené povinnosťou mlčanlivosti podľa osobného predpisu. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku

v súvislosti s námietkou odporcu, že súdom prvého stupňa určený príjem vo výške 20 násobku sumy životného minima nekorešponduje s jeho príjmom, nakoľko je nemajetný, nezamestnaný, bez podpory v nezamestnanosti a sociálnej dávky, odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa uvádza, že odporca mal možnosť v rámci svojej dôkaznej povinnosti predložiť doklady, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre stanovenie výšky vyživovacej povinnosti a to potvrdenie od zamestnávateľa o výške zárobku, potvrdenie o výške poberanej dávky v nezamestnanosti, príp. inej sociálnej dávky alebo dôchodku, úplné daňové priznanie a pod. Preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď vychádzajúc z § 63 ods. 1 Zák. o rodine mal za to, že príjem odporcu je vo výške 20 - násobku sumy životného minima, t.j. 3.891,60 eura mesačne. Odporcov prístup k prejednávanej veci pred súdom prvého stupňa bol výrazne pasívny, k návrhu na začatie konania sa nevyjadril, nariadených pojednávaní sa napriek riadnemu predvolaniu bez predchádzajúceho ospravedlnenia nezúčastňoval a nežiadal ich odročenie. Odporca až v podanom odvolaní začal tvrdiť skutočnosti ohľadom svojej nezamestnanosti a poukazovať na nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu, neuviedol však objektívne dôvody, pre ktoré je nezamestnaný a nepoberá žiadne dávky. Podľa ustálenej judikatúry nie sú pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zák. o rodine rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (príp. aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (príp. majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že povinnosti rodiča venovať všetko úsilie k dôslednému zabezpečeniu výživy dieťaťa v záujme jeho náležitého telesného a duševného vývoja sa prieči taký postoj odporcu, keď v Bratislave s najnižšou mierou nezamestnanosti, pri zdravotnom stave, pre ktorý z objektívnych dôvodov nemá sťažené podmienky pre výkon práce, je bez vážnych dôvodov alebo dokonca dobrovoľne, v snahe o docielenie nižšieho rozsahu vyživovacej povinnosti, nezamestnaný. So zreteľom na uvedené preto možno zhodne so súdom prvého stupňa prijať záver, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu, aby na mal. O. prispieval výživným v sume 130 eur mesačne. Pre posudzovanie rozsahu vyživovacej povinnosti je totiž rozhodujúce, či zo strany povinného je, alebo nie je skutočná vôľa dosiahnuť čo najvyšší zárobok, ako aj objektívne podmienky na dosiahnutie príjmu úmerného týmto predpokladom. Z tvrdení samotného odporcu vôbec nie je zjavné, napriek jeho evidentnej schopnosti samostatne sa živiť, z akého dôvodu si vlastnou prácou, podnikaním alebo iným legálnym spôsobom nezarába na vlastné živobytie. Vzhľadom na neexistenciu okolností majúcich charakter prekážok objektívneho rázu by preto nemal byť pre neho problém nájsť si zodpovedajúcu prácu s pravidelným príjmom. Výška výživného má zodpovedať nielen odporcovým schopnostiam a možnostiam, ale tiež odôvodneným potrebám mal. O. (§ 75 ods. 1 Zák. o rodine), ktorý je v útlom veku, a jeho odôvodnené potreby predstavujú obvyklú základnú mieru potrieb nevyhnutných a prospešných pre uspokojivý život dieťaťa v jeho veku. Navrhovateľka sama zabezpečuje v plnej miere osobnú starostlivosť o maloletého a nakoľko zo svojho príjmu nie je schopná odôvodnené potreby maloletého pokryť, je nevyhnutné, aby odporca na výživu maloletého prispieval takou sumou, ktorá spolu s výživným zo strany matky zabezpečí úhradu nákladov na zabezpečovanie tých potrieb maloletého, ktoré sú primerané jeho veku. Z uvedeného dôvodu námietka odporcu, že súdom priznané výživné vo výške 130 eur mesačne je neprimerané, neobstojí.

Odporca namietol v odvolaní priznanie náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žiadal aplikovať § 150 ods. 1 O.s.p. Navrhovanú aplikáciu tohto ustanovenia odôvodnil s poukazom na svoju mimoriadne nepriaznivú finančnú situáciu.

Aplikácia ustanovenia podľa § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo 17/2009).

Samotná skutočnosť, že odporca je nezamestnaný, bez finančných prostriedkov a v konaní mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, bez ďalšieho neodôvodňuje aplikáciu uvedeného

ustanovenia, keď pomery odporcu, z ktorých vychádzal súd prvého stupňa pri priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov (uznesením č.k. 11C/216/2010-126, zo dňa 11.12.2013), nepreukazujú vzhľadom na priznanú výšku náhrady trov konania 266,84 eura výnimočnosť prípadu. Možnosť zohľadnenia osobných, majetkových, zárobkových a iných pomerov účastníkov pri aplikácii § 150 ods. 1 O.s.p. je podmienená o.i. tiež skutočnosťou, že daný sociálny aspekt, spočívajúci v ťažkostiach povinného účastníka nahradiť trovy konania, si tento účastník nespôsobil sám. V predmetnej veci odporca nepreukázal zdravotný stav, alebo iný dôvod objektívnej povahy, ktorý by ho vylučoval, resp. výrazným spôsobom obmedzoval z pracovného uplatnenia a tým aj pravidelného príjmu.

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti uloženia povinnosti zaplatiť štátu trovy konania vo výške 515,36 eura, odvolací súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. zrušil s poukazom na právoplatné uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 11C/216/2010-126, zo dňa 11.12.2013, ktorým bolo odporcovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (aj keď až po vyhlásení napadnutého rozsudku). Priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov má okrem iného za následok, že oslobodeného účastníka nie je možné zaviazat' na náhradu trov konania, ktoré vznikli štátu (§ 148 ods. 1 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania navrhovateľky odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Nakoľko mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal jej náhradu trov konania 67,70 eura predstavujúcu trovy právneho zastúpenia vyčíslené v zmysle vyhl. 655/2004 Z.z. za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 26.6.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhl.) v sume 60,07 eura, režijný paušál 7,63 eura, spolu 67,70 eura.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.